

RAPORT privind cerintele de publicare conform
Regulamentului BNR Nr. 25/30/2006

Raiffeisen Bank S.A.

31 Decembrie 2012

CUPRINS

1.	INTRODUCERE.....	3
2.	RAIFFEISEN BANK.....	3
3.	FONDURI PROPRII SI ADECVAREA CAPITALULUI.....	9
3.1	FONDURI PROPRII.....	9
3.2	ADECVAREA CAPITALULUI.....	9
4.	RISCU DE CREDIT.....	10
4.1.	DEFALCAREA EXPUNERILOR AFERENTE RISCU DE CREDIT.....	10
4.2.	TEHNICI DE DIMINUARE A RISCU DE CREDIT.....	14
4.2.1.	<i>Politicile și procesele aplicate în materie de evaluare și administrare a garanțiilor reale.....</i>	<i>14</i>
4.2.2.	<i>Principalelor tipuri de garanții reale acceptate ca fiind eligibile.....</i>	<i>14</i>
4.3.	RISCU DE CONCENTRARE.....	15
4.4.	PROVIZIOANE.....	16
5.	RISCU DE CREDIT AL CONTRAPARTIDEI.....	17
6.	RISCU OPERATIONAL.....	19
	<i>Masurarea riscului este o etapa deosebit de importanta in managementul riscului operational. Principiul care se aplica in acest caz este „Nu putem controla ceea ce nu putem masura”.....</i>	<i>20</i>
7.	RISCU DE PIATA.....	22
8.	RISCU DE LICHIDITATE.....	24
9.	PROCESUL INTERN DE EVALUARE A ADECVARII CAPITALULUI LA RISURI (ICAAP).....	25

1. INTRODUCERE

Prezentul Raport completeaza si/sau detaliaza informatiile furnizate prin intermediul Raportului Anual 2012 al Raiffeisen Bank S.A. Atât Raportul Anual cât și prezentul raport sunt disponibile în format electronic la adresa www.raiffeisen.ro.

În cazul în care nu este specificat altfel, toate informațiile furnizate în acest Raport sunt aferente situației de la 31 decembrie 2012. Acolo unde sunt diferite materiale între nivelul individual și cel consolidat, acestea sunt prezentate distinct.

2. RAIFFEISEN BANK

Raiffeisen Bank S.A. („Banca”) și-a început activitatea la data de 1 iulie 2002, în urma fuziunii prin achiziția Raiffeisen Bank România S.A. de către Banca Agricolă Raiffeisen S.A., prin emisiunea de acțiuni. Fuziunea dintre cele două bănci s-a finalizat la data de 30 iunie 2002 cu scopul de a alinia operațiunile Grupului Raiffeisen și în România.

Banca este autorizată de Banca Națională a României să desfășoare activități bancare. Sediul social se află în Clădirea Sky Tower, Calea Floreasca nr. 246C, sector 1, București, România.

Situațiile financiare consolidate ale Băncii pentru exercitiul financiar încheiat la 31 decembrie 2012 cuprind Banca și subsidiarele sale (denumite în continuare „Grupul”).

Activitățile de bază ale Grupului sunt reprezentate de furnizarea de servicii bancare pentru persoane fizice și juridice, activitatea de brokeraj și gestiune a activelor financiare.

Obiectul principal de activitate al Băncii este reprezentat de furnizarea de servicii bancare pentru persoane fizice și juridice. Serviciile oferite includ: deschideri de cont curent, plăți interne și internaționale, operațiuni de schimb valutar, acordarea de finanțări pentru nevoi operaționale, finanțare pe termen mediu, garanții bancare, acreditive. Grupul oferă, de asemenea, servicii de consultanță financiară pentru întreprinderile mici și mijlocii care operează pe teritoriul României, servicii de leasing financiar, servicii de economisire-creditare în sistem locativ, de gestiune a activelor financiare, de brokeraj. Grupul își desfășoară activitatea atât prin intermediul sediului

central din Bucuresti cât si prin intermediul rețelei sale de 525 agentii (2011: 543 agentii).

Banca este administrata în sistemul dualist de un Consiliu de Supraveghere format din 7 membri si un Directorat format din 7 membri.

În plus fata de entitatile incluse în aria de cuprindere a consolidarii prudentiale a Raiffeisen Bank SA (Raiffeisen Capital & Investment SA, Raiffeisen Services SRL, SAI Raiffeisen Asset Management SA, Raiffeisen Leasing IFN SA, Raiffeisen Leasing SRL Republica Moldova, Raiffeisen Banca pentru Locuinte SA si Fondul de Garantare a Creditului Rural IFN SA), aria de cuprindere a consolidarii contabile includea la 31.12.2012 si urmatoarele fonduri de investitii, administrate de SAI Raiffeisen Asset Management SA:

- Raiffeisen Benefit Fond de Investitii
- Raiffeisen Prosper Fond de Investitii
- Raiffeisen Confort Fond de Investitii
- Raiffeisen Confort II Fond de Investitii
- Raiffeisen Dollar Plus Fond de Investitii

Detalii privind consolidarea contabila sunt prezentate în situatiile financiare întocmite în conformitate cu Standardele Internationale de Raportare Financiara adoptate de Uniunea Europeana.

Din fondurile proprii ale Raiffeisen Bank S.A. este dedusa valoarea actiunilor si a altor titluri de capital (valoarea contabila neta de provizion) detinute de banca în alte institutii de credit sau financiare, care depasesc 10 % din capitalul social al acestora, si anume: Raiffeisen Capital & Investment SA, SAI Raiffeisen Asset Management SA, Raiffeisen Leasing IFN SA, Raiffeisen Banca pentru Locuinte SA, Fondul de Garantare a Creditului Rural IFN SA.

La sfarsitul anului 2012, Raiffeisen Bank SA mai detinea si actiuni emise de urmatoarele societati: Biroul de Credit S.A., TransFond S.A., Bursa Romana de Marfuri S.A., Depozitarul Central S.A., Transilvania Leasing IFN S.A.,

International Factors Group, Fondul Roman de Garantare a Creditelor pentru Intreprinzatorii Privati IFN S.A., Casa de Compensare Bucuresti S.A., Visa Inc.

Ca banca universala, Raiffeisen Bank S.A. conteaza pe un nivel foarte inalt al abilitatilor angajatilor sai si pe expertiza acestora intr-o varietate de discipline.

Existenta unei strategii a capitalului uman capabila sa sustina atragerea, retentia, recompensarea si motivarea angajatilor este fundamentala pentru succesul organizatiei pe termen lung, iar remunerarea este componenta cheie a strategiei capitalului uman.

Politica de remunerare

Politica de remunerare a Raiffeisen Bank S.A. este aplicabila tuturor salariatilor bancii, inclusiv membrilor Directoratului Bancii. Aceasta este intocmita in linie cu valorile si obiectivele bancii, respectand prevederile Regulamentului BNR nr. 18/2009 pe de o parte, si Directivele de Grup Raiffeisen Bank International pe de alta parte.

Fluxul de aprobare a politicii de remunerare a Raiffeisen Bank S.A. este urmatorul:

- Directia Resurse Umane intocmeste o propunere a politicii de remunerare, in linie cu reglementarile legislative si de grup in vigoare;
- Aceasta propunere este avizata de catre Directia Juridic si Guvernanta Corporativa si de catre Directia Conformitate;
- Propunerea avizata este transmisa catre Raiffeisen Bank International spre analiza si avizare de catre Directia Resurse Umane;
- Odata avizata la nivel de Grup, propunerea este supusa aprobarii Directoratului Bancii;
- Ultima etapa este reprezentata de aprobarea Politicii de Remunerare de catre Comitetul de Remunerare.

Remuneratia totala include remuneratia fixa si remuneratia variabila.

Remuneratia fixa este reprezentata de salariul de baza. Acesta constituie un element de compensare non-discretionar, care nu variaza in functie de performanta sau realizarile angajatilor.

Remuneratia variabila acordata angajatilor tine cont de performantele individuale, ale echipei si ale bancii si poate consta in bonusuri acordate pe termen scurt sau pe termen lung.

Sistemul de remunerare este proiectat pentru a atinge, printre altele, urmatoarele obiective:

- de a stabili un echilibru intre componentele fixe si variabile ale pachetelor de remunerare, pentru a reflecta in mod corect nivelul responsabilitatilor si rolurilor angajatilor, influentand in mod corespunzator comportamentele si actiunile;
- de a asigura aliniere si de a promova practici eficiente de management al riscului si principii generate din cultura de conformitate si control a bancii.

Comitetul de remunerare

Comitetul de remunerare este responsabil de revizuirea in detaliu a Politicii de Remunerare cel putin o data pe an, alaturi de functiile interne de control – Audit Intern, Conformitate, Juridic si Grup Risk Control.

In plus, Comitetul de remunerare este responsabil de generarea deciziilor privind remunerarea membrilor Directoratului si Consiliului de Supraveghere, in concordanta cu decizia Adunarii Generale a Actionarilor.

Evaluarea performantei

Elementul ce sta la baza compensarii variabile este performanta.

Masurarea performantei are in vedere realizarile bancii, ale unitatii, dar si cele individuale, atat cantitative cat si calitative. Aceasta ia in considerare si include toate tipurile de risc, lichiditate si capital, pe de o parte, si profitabilitatea, performanta ajustata la risc si eficienta pe de alta parte.

Fundamentarea oricarei scheme ce determina componenta variabila a remuneratiei se face analizand aceleasi criterii de evaluare cantitative si calitative, cu un accent major asupra performantei, responsabilitatilor, functiei si rolului fiecarui angajat.

Remuneratia angajatilor ce desfasoara activitati cu impact asupra profilului de risc al bancii

Evaluarea performantei pentru angajatii ce desfasoara activitati ce sunt considerate a avea impact asupra profilului de risc al bancii se face respectand cerinte specifice acestor functiuni.

Performanta astfel evaluata determina remuneratia variabila aferenta anului respectiv.

40% din remuneratia variabila determinata pentru angajatii ce influenteaza prin activitatea lor profilul de risc al bancii se amana pentru o perioada de pana la 3 ani.

Aceasta suma amanata poate fi ajustata in functie de rezultatele evaluarii „ex-post performance”, luand in considerare modificarile factorilor de risc, nivelul ratei de lichiditate a capitalului la momentul platii etc.

Asadar, plata sumelor amanate:

- poate fi eliminata daca:
 - nu sunt indeplinite cerintele legale minime aplicate institutiilor financiare referitoare la plata dividendelor si bonusurilor sau daca
 - au fost identificate fraude sau deficiente care au un impact major in nivelul profitabilitatii dar si al credibilitatii bancii.
- va fi diminuata in cazul in care factorii de risc au aratat o rata de deteriorare mai mare decat cea asteptata.

In plus, 50% din bonusul convenit membrilor Directoratului va fi platit in instrumente financiare non-cash.

Astfel, se utilizeaza un „Phantom Plan”, bazat pe valoarea actiunilor Raiffeisen Bank International la bursa de valori, mecanismul fiind urmatorul: 50% din valoarea bonusului este impartit la valoarea unei „actiuni fantoma” din anul respectiv, care va fi platit pe o perioada de 4 ani in concordanta cu regulile de plata amanata si retentie, astfel:

- in al doilea an dupa anul supus evaluarii de performanta, sunt platite 60% din numarul de actiuni fantoma,
- in anii 3, 4, 5, sunt platite 40% din actiunile fantoma in 3 rate anuale egale; totusi, numarul de actiuni fantoma depinde de rezultatele evaluarilor

„ex-post performance” si prin urmare numarul de actiuni fantoma care a fost determinat pentru anul in cauza poate varia, in conformitate cu regulile de „plata amanata”.

Pentru angajatii cu un impact material mai mic/colectiv asupra profilului de risc al bancii va fi aplicat principiul neutralitatii in ceea ce priveste cerinta de plata a componentei variabile in instrumente financiare.

Informații cantitative agregate privind remunerația, defalcate pe domenii de activitate	Informatii referitoare la remuneratia afereanta anului 2012 (sume brute RON)
Numarul total de angajati activi la 31 decembrie 2012	5356
Costul Brut Total pe Divizii inclusiv beneficiile	388.872.056
Divizia Presedinte + Divizia Risc + Divizia Operatiuni	137.557.966
Divizia Corporatii + Divizia Trezorerie	34.700.363
Divizia Retail	216.613.727

Informații cantitative agregate privind remunerația, pentru membrii organelor cu funcție de conducere și membrii personalului ale căror acțiuni au un impact semnificativ asupra profilului de risc al instituției de credit	Informatii referitoare la remuneratia afereanta anului 2012 (sume brute RON)
Numarul de persoane	13
Remuneratia Totala	17.700.808
Remuneratia Totala Fixa (inclusiv beneficiile)	11.424.055
Remuneratia Totala Variabila	6.276.753
<i>Remuneratia Totala Variabila in Cash</i>	3.726.639
<i>Remuneratia Totala Variabila in Actiuni</i>	2.550.114
<i>Remuneratia Totala Variabila in Alte Instrumente</i>	-
Remuneratia Totala Variabila Amanata	3.968.966
<i>Remuneratia Totala Variabila Amanata in cash</i>	1.418.852
<i>Remuneratia Totala Variabila Amanata in actiuni</i>	2.550.114
<i>Remuneratia Totala Variabila Amanata in alte instrumente</i>	-
Sumele remunerației amânate acordate pe parcursul anului financiar, plătite și reduse prin intermediul ajustărilor de performanță	-
Numarul de persoane care au primit o remuneratie variabila garantata	-
Suma totala a remuneratiei variabile garantate platite	-
Numarul de persoane care au primit plati compensatorii	-
Totalul sumelor compensatorii platite	-

3. FONDURI PROPRII SI ADECVAREA CAPITALULUI

3.1 FONDURI PROPRII

Informații referitoare la fondurile proprii

- mii RON -

31 Decembrie 2012	La nivel individual	La nivel consolidat
1. Fonduri proprii de nivel I:	2,434,096	2,435,978
Capital social subscris și vărsat	1,200,000	1,200,000
Prime de capital	(24,166)	(24,166)
Rezerve eligibile	1,348,251	1,387,942
Alte fonduri proprii de nivel 1 inclusiv cele specifice României	17,469	-
(-) Imobilizări necorporale	(83,352)	(103,692)
(-) Alte deduceri specifice României din fondurile proprii de nivel I	(24,106)	(24,106)
2. Fonduri proprii de nivel II	227,832	210,363
3. Deduceri	(294,792)	(14,108)
din Fonduri proprii de nivel I	(147,396)	(7,054)
din Fonduri proprii de nivel II	(147,396)	(7,054)
4 Valoarea totala a Fondurilor proprii eligibile	2,367,136	2,632,233

* informații legate de clauzele contractuale referitoare la caracteristicile principale ale fiecărui element al fondurilor proprii se regăsesc în Situațiile Financiare ale băncii.

3.2 ADECVAREA CAPITALULUI

Cerinta de capital, la nivel individual este prezentata in tabelul de mai jos:

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2012	Decembrie 2011
Cerinta de capital pentru riscul de credit	1,064,806	1,236,952
Abordarea standard	397,175	431,718
Administrații centrale sau bănci centrale	8,433	10,496
Instituții și instituții financiare	-	-
Societăți	380	146
Retail	360,279	386,926
Titluri de capital	231	157
Active, altele decât cele care reprezintă creanțe de natura creditelor	27,852	33,993
Abordarea bazată pe modele interne de rating	664,886	796,714
Instituții și instituții financiare	88,043	78,957
Societăți	576,843	717,758
Expuneri din titluri de capital potrivit abordării bazate pe modele interne de rating	1,870	8,520
Poziții din securitizare potrivit abordării bazate pe modele interne de rating	876	-
Cerinta de capital pentru riscul de piata	10,534	23,172
Riscul de poziție aferent titlurilor de creanță tranzacționate	5,740	8,761
Riscul valutar	4,793	14,411
Cerinta de capital pentru riscul operational	277,338	277,547
Total cerinta de capital	1,352,678	1,537,671

Cerinta de capital, la nivel consolidat este prezentata in tabelul de mai jos:

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2012	Decembrie 2011
Cerinta de capital pentru riscul de credit	1,114,973	1,261,662
Abordarea standard	449,745	459,206
Administrații centrale sau bănci centrale	8,433	10,496
Instituții si instituții financiare	7,411	1,229
Societăți	19,480	22,152
Retail	383,210	382,002
Titluri de capital	1,242	1,174
Active, altele decât cele care reprezintă creanțe de natura creditelor	29,968	42,152
Abordarea bazată pe modele interne de rating	663,359	793,937
Instituții si instituții financiare	87,871	78,857
Societăți	575,488	715,080
Expuneri din titluri de capital potrivit abordării bazate pe modele interne de rating	1,870	8,520
Poziții din securitizare potrivit abordării bazate pe modele interne de rating	876	-
Cerinta de capital pentru riscul de piata	10,943	23,153
Riscul de poziție aferent titlurilor de creanță tranzacționate	6,091	8,761
Riscul valutar	4,852	14,393
Cerinta de capital pentru riscul operational	283,183	280,999
Total cerinta de capital	1,409,975	1,565,815

4. RISCUL DE CREDIT

Cadrul de organizare si desfasurarea a managementului riscului de credit este descris in mod detaliat in raportul anual 2012 al Raiffeisen Bank.

4.1. DEFALCAREA EXPUNERILOR AFERENTE RISCULUI DE CREDIT

Valoarea totala a expunerilor, dupa compensarea contabila, pentru abordarea standard, la nivel individual

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2012	Decembrie 2011
Administrații centrale sau bănci centrale	6,574,446	7,388,151
Instituții si instituții financiare	(0)	(0)
Societăți	13,083	2,256
Retail	9,349,842	9,064,492
Titluri de capital	78,320	48,566
Active, altele decât cele care reprezintă creanțe de natura creditelor	1,086,541	1,304,084
Total	17,102,231	17,807,548

Valoarea totala a expunerilor, dupa compensarea contabila, pentru abordarea standard, la nivel consolidat

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2012	Decembrie 2011
Administrații centrale sau bănci centrale	6,654,704	7,499,998
Instituții și instituții financiare	121,568	45,140
Societăți	285,262	318,623
Retail	9,665,422	9,381,774
Titluri de capital	125,679	94,865
Active, altele decât cele care reprezintă creanțe de natura creditelor	1,108,325	1,410,834
Total	17,960,960	18,751,234

Valoarea totala a expunerilor, inainte de compensarea contabila, pentru abordarea pe baza de modele interne de rating, la nivel individual

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2012	Decembrie 2011
Instituții și instituții financiare	2,316,880	1,992,668
Societăți	10,918,144	11,547,932
Titluri de capital	6,317	28,722
Securitized	221,942	-
Total	13,463,282	13,569,322

Valoarea totala a expunerilor, inainte de compensarea contabila, pentru abordarea pe baza de modele interne de rating, la nivel consolidat

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2012	Decembrie 2011
Instituții și instituții financiare	2,308,877	1,984,664
Societăți	10,839,693	11,438,617
Titluri de capital	6,317	28,722
Securitized	221,942	-
Total	13,376,828	13,452,004

Valoarea medie a expunerilor, dupa compensarea contabila, pentru abordarea standard, la nivel individual

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2012
Administrații centrale sau bănci centrale	7,672,504
Instituții si instituții financiare	251
Societăți	9,127
Retail	9,265,161
Titluri de capital	77,420
Active, altele decât cele care reprezintă creanțe de natura creditelor	1,136,497
Total	18,160,959

Valoarea medie a expunerilor, dupa compensarea contabila, pentru abordarea standard, la nivel consolidat

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2012
Administrații centrale sau bănci centrale	7,775,813
Instituții si instituții financiare	111,924
Societăți	286,174
Retail	9,434,926
Titluri de capital	126,280
Active, altele decât cele care reprezintă creanțe de natura creditelor	1,154,935
Total	18,890,052

Valoarea medie a expunerilor, inainte de compensarea contabila, pentru abordarea pe baza de modele interne de rating, la nivel individual

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2012
Instituții si instituții financiare	2,145,061
Societăți	11,023,868
Titluri de capital	10,705
Total	13,179,634

Valoarea medie a expunerilor, inainte de compensarea contabila, pentru abordarea pe baza de modele interne de rating, la nivel consolidat

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2012
Instituții si instituții financiare	2,190,435
Societăți	10,838,164
Titluri de capital	6,478
Total	13,035,077

Repartiția geografică a expunerilor brute la nivel individual defalcate pe clasele principale de expuneri

- mii RON-

Regiuni geografice	Administrații centrale sau bănci centrale	Instituții și instituții financiare	Societăți	Retail	Titluri de capital	Active, altele decât cele care reprezintă creanțe de natura creditelor
Bucuresti	6,574,446	2,032,852	5,634,045	2,676,689	131,629	1,810,498
Centru	-	2,280	734,174	1,136,317	-	-
Nord Est	-	42,397	562,593	993,778	-	-
Nord Vest	-	-	527,040	1,014,031	-	-
Sud	-	26,365	1,416,036	1,436,624	-	-
Sud Est	-	23,027	1,207,221	1,226,746	-	-
Sud Vest	-	79,747	439,742	934,947	-	-
Vest	-	110,212	410,966	846,706	-	-
Total	6,574,446	2,316,880	10,931,817	10,265,838	131,629	1,810,498

- Clasele de expuneri „Administrații centrale sau bănci centrale”, „Instituții financiare” și „Active, altele decât cele care reprezintă creanțe de natura creditelor” sunt alocate la regiunea „Bucuresti”.
- Raiffeisen Bank, nu apelează la instituții externe de evaluare a creditului.

Defalcarea expunerilor brute la nivel individual în funcție de scadența reziduală, segmentată pe clase de expuneri

- mii RON-

Scadența reziduală	Administrații centrale sau bănci centrale	Instituții și instituții financiare	Societăți	Retail	Titluri de capital	Active, altele decât cele care reprezintă creanțe de natura creditelor
pana la un an	5,819,733	985,222	7,200,700	1,314,773	131,629	1,810,498
intre 1 si 5 ani	754,713	765,304	3,012,342	2,487,987	-	-
peste 5 ani	-	566,353	718,775	6,463,079	-	-
Total	6,574,446	2,316,880	10,931,817	10,265,838	131,629	1,810,498

Defalcarea expunerilor brute încadrate în categoria „Finantari specializate” pe categorii de ponderi de risc

- mii RON-

Categorii	Expunere bruta
Categorie 1	275,499
Categorie 2	182,895
Categorie 3	106,074
Categorie 4	-
Categorie 5	48,538
Total	613,005

* toate expunerile din tabelele de mai sus, includ elemente bilantiere și extrabilantiere, în conformitate cu raportările privind adecvarea capitalului.

* expunerile defalcate pe sectoare de activitate, sunt prezentate în raportul anual la pagina 82.

* informații legate de obiectivele și politicile instituției de credit cu privire la administrarea riscurilor, metoda aplicată în vederea evaluării adecvării capitalului intern în scopul susținerii activității curente și viitoare și alte informații referitoare la expunerile instituției de credit față de riscul de credit și riscul de diminuare a valorii create sunt prezentate în Raportul Anual.

* informații legate de expunerile din titluri de capital neincluse în portofoliul de tranzacționare sunt prezentate Situațiile Financiare ale bancii.

4.2. TEHNICI DE DIMINUARE A RISCULUI DE CREDIT

4.2.1. Politicile și procesele aplicate în materie de evaluare și administrare a garanțiilor reale

Condițiile ce trebuie îndeplinite pentru acceptarea garanțiilor sunt:

- Titlu legal valid
- Valoare intrinsecă de durată
- Realizabil și cu dorința de realizare din partea bancii
- Valoarea garanției trebuie să nu depindă/să depindă în mică măsură de capacitatea de rambursare a debitorului

Evaluarea garanțiilor materiale se face conform standardelor internaționale și naționale de evaluare. Se utilizează abordările:

- Metoda comparațiilor directe
- Metoda de randament
- Metoda costurilor.

Etapele procesului de evaluare a garanțiilor materiale sunt:

- Colectarea documentelor necesare
- Efectuarea inspecției bunului evaluat și colectarea datelor de pe teren
- Colectarea datelor relevante de pe piața specifică
- Intocmirea raportului de evaluare.

Evaluarea garanțiilor financiare urmărește:

- determinarea valorii juste prin analizarea cotațiilor pieței
- ajustarea valorii juste prin aplicarea coeficienților specifici recomandați de normele interne
- analiza factorilor suplimentari de risc.

După constituire, garanțiile sunt re-evaluate cu frecvențe standard impuse în normele interne sau cu frecvențele specificate de documentele de aprobare.

4.2.2. Principalele tipuri de garanții reale acceptate ca fiind eligibile

Principalele tipuri de garantii reale acceptate ca fiind eligibile sunt: proprietati imobiliare, creante factoring, titluri emise de administratiile centrale, banci sau fonduri de investitii, actiuni, depozite colaterale.

** valoarea garantiilor este prezentata defalcat pe tipuri de garantii, in raportul anual la pagina 84.*

4.3. RISCUL DE CONCENTRARE

Riscul de concentrare este parte integranta a riscului de credit si acesta este reglementat la nivelul Raiffeisen Bank SA prin intermediul "Politicii de concentrare pentru riscul de credit", prin intermediul politicilor de creditare si al altor norme interne.

Instrumentele prin care se realizeaza administrarea si monitorizarea riscului de concentrare asigura corelatia cu strategia de afaceri a bancii si reflecta apetitul de risc al acesteia.

Riscul de concentrare este administrat si monitorizat atat din perspectiva concentrarilor individuale, cat si din perspectiva concentrarilor sectoriale.

In cazul concentrarilor individuale, clientii care au probabilitatea de a intra in imposibilitate de plata daca un alt client inregistreaza aceasta situatie sunt clasificati ca si o singura entitate (grup de clienti).

Riscul de contaminare considera alte interdependente, care nu pot fi explicate de catre factorii sectoriali.

Concentrarile sectoriale descriu cea mai slaba dependenta, si anume afilierea la acelasi sector economic sau zona geografica.

Identificarea si administrarea riscului de concentrare in cadrul Raiffesien Bank este asigurata la nivelul managerilor de clientela si a ofiterilor de risc de credit, pentru fiecare segment de clienti in parte.

Monitorizarea si controlul riscului de concentrare, ca si stabilirea sistemului de limite prin care se urmareste expunerea bancii la acest risc se afla in sarcina analistilor de portofoliu de credite.

Urmatoarele tipuri de concentrari sunt monitorizate in cadrul Raiffeisen Bank prin folosirea de limite, tinte sau recomandari: limite pe grup de

debitori; limite sectoriale: pe industrii sau arii geografice; limite pe credite in valuta; monitorizarea/limitarea pe produse, tipuri de garantii, profile de client, benzi de maturitati.

Totodata, la nivelul bancii se folosesc si tehnici avansate de monitorizare a riscului de concentrare prin intermediul contributiei la risc si al exercitiilor de rezistenta in conditii de stres.

4.4. PROVIZIOANE

Un activ este depreciat atunci când valoarea sa contabilă depășește valoarea sa recuperabilă. Urmatoarele situatii descriu câteva dintre indiciile care conduc la concluzia că a avut loc o pierdere din depreciere:

Surse externe de informații

(a) pe parcursul perioadei, valoarea de piață a activului a scăzut semnificativ mai mult decât ar fi fost de așteptat ca rezultat al trecerii timpului sau utilizării.

(b) pe parcursul perioadei au avut loc modificări semnificative, cu efect negativ asupra entității, sau astfel de modificări se vor produce în viitorul apropiat asupra mediului tehnologic, comercial, economic sau juridic în care entitatea își desfășoară activitatea sau pe piața căreia îi este dedicat activul.

(c) ratele dobânzilor pe piață sau alte rate de piață ale rentabilității investițiilor au crescut în timpul perioadei, fiind probabil ca aceste creșteri să afecteze rata de actualizare utilizată la calculul valorii de utilizare a unui activ și să ducă la scăderea semnificativă a valorii recuperabile a activului.

(d) valoarea contabilă a activelor nete ale entității este superioară capitalizării sale bursiere.

Surse interne de informații

(e) există probe ale uzurii fizice sau morale a unui activ.

(f) pe parcursul perioadei au avut loc modificări semnificative, cu efect negativ asupra entității, sau astfel de modificări se vor produce în viitorul apropiat, în ceea ce privește gradul sau modul în care activul este utilizat sau se așteaptă să fie utilizat. Astfel de modificări includ situațiile în care un activ devine neproductiv, planurile de restructurare sau de întrerupere a

activității căreia îi este dedicat activul, planificarea cedării activului înainte de data așteptată anterior, precum și reevaluarea duratei de viață utilă a unui activ ca fiind determinată, și nu nedeterminată.

(g) raportările interne pun la dispoziție probe cu privire la faptul că rezultatele economice ale unui activ sunt sau vor fi mai slabe decât cele scontate.

Dacă se remarcă prezența oricăruia dintre aceste indicii, unei entități i se impune să facă o estimare formală a valorii recuperabile.

Un activ financiar este restant atunci când partenerul nu a efectuat o plată la scadența sa contractuală

5. RISCUL DE CREDIT AL CONTRAPARTIDEI

Expunerea bancii la riscul de credit al contrapartidei, așa cum este definit la art. 2 din Regulamentul BNR - CNVM nr. 20/25/2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de rascumpărare, al operațiunilor de dare/luare de titluri/marfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marja este atent monitorizată, banca urmărind atât încadrarea tranzacțiilor în limitele aprobate cât și concentrarea pe fiecare contrapartidă și pe categorii de produse.

În scopul calculării cerințelor de capital, Banca însumează expunerile din instrumente financiare derivate, aplicându-se metoda Marcării la Piață conform capitolului III din Regulamentul BNR nr. 20/25/14.12.2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de rascumpărare, al operațiunilor de dare/luare de titluri/marfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marja.

Limitele de credit pentru expunerile la riscul de credit al contrapartidei sunt stabilite plecând de la volumele și maturitățile tranzacțiilor așteptate. În funcție de factorul de risc care influențează valoarea instrumentelor derivate, limitele de credit pentru expunerile la riscul de credit al contrapartidei sunt

calculate ca suma între expunerea potențială viitoare și valoarea de înlocuire pentru tranzacția respectivă.

La 31 decembrie 2012 Raiffesien Bank SA nu avea expuneri care, în cazul obținerii unui rating inferior, să genereze obligația de a furniza garanții reale suplimentare.

Valoarea justă pozitivă brută a contractelor cu instrumente financiare derivate la data de 31 decembrie 2012 era de 34.225 mii lei. Raiffesien Bank SA nu a calculat la 31 decembrie 2012 profituri din compensare și nu a utilizat garanții reale pentru diminuarea expunerii la riscul de credit al contrapartidei astfel încât expunerea de credit netă din instrumente financiare derivate este egală cu valoarea justă pozitivă brută a contractelor cu instrumente financiare derivate în portofoliul bancii la 31 decembrie 2012.

Valoarea expusă la risc obținută prin utilizarea metodelor prevăzută în Capitulul III din Regulamentul BNR - CNVM nr. 20/25/2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de răscumpărare, al operațiilor de dare/luare de titluri/mărfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marjă, este 116.572 mii lei.

La 31 decembrie 2012 Raiffesien Bank SA nu avea încheiate tranzacții cu instrumente financiare derivate de credit.

Cerinta de capital pentru instrumente financiare derivate

- mii RON -

Clasa de expunere	Decembrie 2012
Instituții și instituții financiare	1,963
Societăți	2,213
Total	4,176

6. RISCUL OPERATIONAL

In cadrul Raiffeisen Bank SA activitatea de administrare a riscului operational se desfasoara pe urmatoarele directii de actiune:

- Reglementarea ariei de activitate
- Identificare, masurare, monitorizare si mitigare a riscului operational
- Calculul cerintei de capital pentru acoperirea riscului operational
- Relatia cu Subsidiarele

Activitatea de management al riscului operational a fost formalizata in cadrul Raiffeisen Bank SA incepand cu anul 2003, iar reglementarea activitatii s-a realizat incepand cu anul 2004 prin elaborarea politicii si procedurilor de risc operational, documente ce au facut subiectul revizuirii periodice.

Politica si procedura de aplicarea a politicii de risc operational reprezinta fundamentul managementului riscului operational in cadrul Raiffeisen Bank SA, alaturi de procedurile specifice de risc si desfasurare a activitatii curente, emise de alte directii/departamente. Impreuna, aceste documente asigura un management al riscului operational solid si comprehensiv.

In cadrul bancii toti angajatii trebuie sa inteleaga care este rolul lor in procesul de management al riscului. Astfel, o cultura si un mediu de constientizare a riscului sunt in mod constant construite pentru a sustine identificarea si escaladarea aspectelor de risc operational.

In Raiffeisen Bank SA entitatea responsabila cu activitatile legate de managementul riscului operational este departamentul Risc Operational care functioneaza in cadrul Directiei Grup Risc Control si Managementul Portofoliului, independent de zona de business in supravegherea, monitorizarea si raportarea evenimentelor de tip risc operational.

Misiunea departamentului Risc Operational o reprezinta identificarea, masurarea, monitorizarea, controlul si diminuarea riscurilor operationale pentru a evita pierderile directe sau indirecte care pot aparea ca urmare a

unor erori procedurale, umane sau de sistem ori datorita unor evenimente externe.

Departamentul este parte a functiei de control a riscurilor pentru riscului operational la nivelul tuturor liniilor de activitate ale bancii .

Aceasta structura coordoneaza administrarea riscului operational si reprezinta unitatea de control a riscului operational la nivelul bancii si pentru entitatile din grup care actioneaza pe piata locala: Raiffeisen Leasing, Raiffeisen Asset Management, Raiffeisen Capital and Investment, Raiffeisen Leasing Moldova.

In vederea asigurarii unui management al riscului operational adecvat, activitatea departamentului de risc operational este structurata pe urmatoarele nivele: identificarea riscului, masurarea riscului, monitorizarea riscului si controlul/diminuarea riscului.

Identificarea riscului operational are drept scop localizarea riscurilor potentiale pe produse si/sau activitati bancare specifice, pentru a estima impactul potential pe care l-ar avea producerea unui eveniment de risc asupra unei faze din derularea procesului si ca urmare asupra produsului in sine.

Masurarea riscului este o etapa deosebit de importanta in managementul riscului operational. Principiul care se aplica in acest caz este „Nu putem controla ceea ce nu putem masura”.

In aceasta etapa se verifica existenta masurilor de control intern si eficienta functionarii acestora pentru a identifica evenimentele posibile, inainte ca acestea sa devina riscuri majore si sa se materializeze in pierderi operationale.

Activitatea de monitorizare a riscurilor operationale are scopul de a urmari corectitudinea derularii activitatilor in concordanta cu reglementarile in vigoare specifice fiecarui produs si proceselor aferente.

Diminuarea/controlul riscului reprezinta totalitatea masurilor intreprinse avand ca scop scaderea riscului operational la un nivel acceptat. Aceasta etapa completeaza procesul de management al riscului operational si consta in implementarea planului de actiune decis in urma sesiunilor de evaluare a riscului, a masurilor luate in cazul indicatorilor de risc care au depasit nivelul acceptabil de risc dar si a celor decise in urma inregistrarii unor evenimente de risc operational semnificative.

Instrumentele utilizate in activitate administrare a riscului operational la nivelul bancii sunt:

- Evaluarea riscului operational la nivelul bancii prin intermediul matricei de risc
- Raportarea si colectarea incidentelor de risc operational
- Analiza prin scenarii
- Indicatori de risc operational
- Programe de constientizare a riscului operational
- Revizuirea procedurilor interne si a produselor

In perspectiva sistemelor de raportare la nivelul departamentului Risc Operational sunt elaborate si prezentate diverse raportari. Informarea managementului superior se face cel putin trimestrial in vederea fundamentarii deciziilor de reducere a expunerii la evenimente operationale si a modificarilor in strategia privind administrarea riscurilor semnificative.

In cadrul Raiffeisen Bank marimea capitalului adecvat profilului de risc operational se calculeaza, atat pentru scopuri interne cat si pentru scopuri prudentiale, dupa Metoda Abordarii Standard - metoda descrisa initial in documentele Basel II si utilizata pentru calcularea cerintei de capital la nivel de group.

La nivel consolidat, marimea capitalului adecvat profilului de risc operational se calculeaza pentru scopuri prudentiale, dupa Metoda de Baza.

Pentru diminuarea expunerii la riscul operational la nivelul anului 2012 banca are incheiate polite de asigurare profesionala: Crime Insurance, Professional Indemnity si Directors and Officers Liability Insurance.

In aceste polite de asigurare sunt incluse si entitatile cuprinse in aria de consolidare.

7. RISCUL DE PIATA

Obiectivul bancii in ceea ce priveste administrarea riscului de piata este de a controla expunerea bancii la acest tip de risc, prin stabilirea unor limite. Aceste limite privind riscul de piata sunt detaliate in „Politica privind riscul de piata”, care prezinta principalele tipuri de riscuri de piata la care banca este expusa (riscul de curs valutar si riscul de rata a dobanzii), precum si structura si valoarea limitelor de piata. Banca are urmatoarele tipuri de limite de risc de piata

- pentru riscul de rata a dobanzii: limite de senzitivitate (basis points value) pe total si pe diferite benzi de refixare a dobanzii, limite pentru Valoare la Risc si limite de stopare a pierderii;
- pentru riscul valutar: limite privind pozitia deschisa pe valute si pe total, limite pentru Valoare la Risc si limite de stopare a pierderii;
- pentru alte tipuri de risc de piata (ex. riscul de pret): limite privind expunerea notionala, limite pentru Valoare la Risc si limite de stopare a pierderii.

Funcția de control a riscului de piata este asigurata de un departament dedicat din cadrul Directiei Grup Risc Control si Managementul Portfoliului, in conformitate cu Regulamentul de Organizare si Functionare al bancii. Sfera de cuprindere a procesului de administrare al riscului de piata se refera la toate riscurile de piata pe care banca le are, la nivel individual si consolidat. Monitorizarea riscurilor de piata la care banca este expusa se realizeaza cu frecventa zilnica si saptamanala iar raportarea expunerilor la acest risc se face catre conducerea bancii (zilnic) si catre Comitetul de Active si Pasive (lunar).

Principalele surse ale riscului de rata a dobanzii din activitatile din afara portofoliului de tranzactionare (banking book) sunt reprezentate de corelatiile imperfecte dintre data maturitatii (pentru activele si datoriile purtatoare de rate fixe de dobanda) sau data refixarii dobanzii (pentru activele si datoriile purtatoare de rate de dobanda variabile), evolutia adversa a curbei dobanzilor (evolutia ne paralela a ratelor de dobanda a activelor si pasivelor purtatoare de dobanda) si corelatia imperfecta in ajustarea ratelor de incasat si de platit pentru diferite instrumente financiare cu caracteristici de refixare a dobanzii asemanatoare dar nu identice.

In general, Banca este mai sensibila la datoriile purtatoare de dobanda intrucat activele purtatoare de dobanda au o durata mai mare si isi modifica dobanda mai rar decat datoriile purtatoare de dobanda. Acest lucru inseamna ca, in conditii de crestere a ratelor de dobanda, marja castigata se va reduce pe masura ce datoriile isi modifica ratele de dobanda mai rapid. Cu toate acestea, efectul real depinde de o multitudine de factori, printre care masura in care rambursarile se fac inainte sau dupa termenele stabilite prin contract, variatiile senzitivitatii ratei de dobanda intre perioadele de modificare a acesteia si intre valute.

Pentru a masura riscul de rata a dobanzii, banca calculeaza un gap pentru rata dobanzii, in care fluxurile de numerar aferente activelor si datoriilor sensibile la ratele dobanzii sunt grupate in functie de maturitatea contractuala sau de momentul contractual de refixare a dobanzii. Elementele fara maturitate contractuala si fara reguli contractuale de refixare a dobanzii, cum sunt conturile curente si conturile de economii, sunt modelate si repartizate pe benzi de scadenta.

Mai jos este prezentata variatia valorii economice a bilantului (include atat activitatile din portofoliul de tranzactionare cat si cele din afara sa) la data de 31 decembrie 2012 ca urmare a unor socuri de 100bp pentru intreaga curba a randamentelor si ca urmare a unor socuri de 50bp pentru randamentele peste 1 an, defalcata pe valute:

mii RON	100 bp		50 bp	
	Cresteri	Descresteri	Peste 1 an	Peste 1 an
			Cresteri	Descresteri
RON	(33,047)	34,804	-15314	15,745
EUR	3,757	(3,915)	1562	(1,600)
CHF	(327)	332	5	(5)
USD	(7,019)	7,173	-1033	1,051
Total 31 dec 2012	-36637	38395	-14781	15191

Riscul de rata a dobanzii pentru activitatile din afara portofoliului de tranzactionare este evaluat cu frecventa saptamanala. Raportarea privind expunerea la riscul de rata a dobanzii se realizeaza cu frecventa saptamanala catre conducerea bancii si cu frecventa lunara in ALCO.

8. RISCUL DE LICHIDITATE

Obiectivul central al strategiei Raiffeisen Bank in domeniul administrarii riscului de lichiditate consta in definirea unui cadru robust, adaptat si actualizat la conditiile mediului de afaceri, care sa sustina strategia de afaceri a bancii. Cadrul de administrare cuprinde politici, procese si sisteme de identificare, masurare, monitorizare si control a riscului de lichiditate si este definit cu scopul de a asigura un echilibru intre intrarile si iesirile de numerar asociate elementelor bilantiere si extrabilantiere si o rezerva de lichiditate suficienta care sa ii permita bancii sa faca fata unor situatii de stres pe un interval de timp acceptabil, fara a-si modifica semnificativ strategia sau modelul de afaceri.

In vederea administrarii corespunzatoare a riscului de lichiditate, la nivelul bancii sunt utilizate o serie de rapoarte care surprind intrarile si iesirile de numerar aferente elementelor bilantiere si extrabilantiere, pe mai multe orizonturi de timp, in conditii normale si in conditii de stres. De asemenea, instrumentele surprind riscul de lichiditate al bancii pe termen mediu si lung din perspectiva structurii bilantului dar si eficienta cu care sunt administrate activele lichide pe termen scurt.

Rapoartele utilizate de catre Raiffeisen Bank pentru administrarea riscului de lichiditate sunt urmatoarele: gap-ul de lichiditate (la nivelul Raiffeisen Bank

si la nivel consolidat pentru Raiffeisen Bank si Raiffeisen Leasing); raportul de lichiditate statutar; testarea pozitiei de lichiditate in conditii de criza (stress test); indicatori de structura de lichiditate (scorecard de lichiditate, surplusul de lichiditate); masurarea in timp real a pozitiei de lichiditate.

Pentru controlul eficient al riscului de lichiditate, la nivelul indicatorilor calculati in principalele rapoarte de lichiditate sunt stabilite o serie de limite iar valorile indicatorilor si incadrarea acestora in limitele sunt raportate periodic catre ALCO.

Funcția de control a riscului de lichiditate este asigurata de un departament dedicat din cadrul Directiei Grup Risc Control si Managementul Portfoliului, in conformitate cu Regulamentul de Organizare si Functionare al bancii. Sfera de cuprindere a procesului de administrare al riscului de lichiditate se refera la riscul de lichiditate pe termen scurt, pe termen lung si la riscul de finantare, la nivel individual si consolidat. Monitorizarea instrumentelor pentru administrarea riscului de lichiditate la care banca este expusa se realizeaza cu frecventa zilnica sau lunara, iar raportarea expunerilor la acest risc se face catre Comitetul de Active si Pasive cu frecventa lunara.

9. PROCESUL INTERN DE EVALUARE A ADECVARII CAPITALULUI LA RISCURI (ICAAP)

Banca a introdus in anul 2010 un Proces Intern de Evaluare a Adecvarii Capitalului la Riscuri (ICAAP) in conformitate cu Pilonul 2 din Acordul Basel 2 si cu Regulamentul BNR nr. 18/2009 cu modificarile ulterioare.

In cadrul acestui proces, banca evalueaza periodic adecvarea interna a capitalului prin compararea capitalului intern cu capitalul economic. Cadrul general de ICAAP este actualizat cu frecventa anuala iar monitorizarea adecvarii capitalului intern se realizeaza cu frecventa trimestriala, prin raportarea catre managementul bancii.

Mai jos sunt enumerate principalele componente ale ICAAP:

- evaluarea anuala a riscurilor, care are ca scop identificarea si evaluarea tuturor riscurilor la care banca poate fi expusa, precum si stabilirea riscurilor semnificative pentru activitatea sa;
- calculul capitalului intern (bazat pe fondurile proprii reglementate) si a capitalului de risc (acea parte din capitalul intern pe care banca este dispusa sa o aloce pentru acoperirea capitalului economic, in conformitate cu apetitul de risc al bancii);
- calculul capitalului economic pentru riscurile semnificative si cuantificabile (pentru 2013 acestea sunt: riscul de credit, riscul de piata si riscul operational) folosind metode interne (Value at Risk pentru riscul de credit si riscul de piata, metodologie similara cu Basel 2 pentru riscul operational);
- stabilirea unei limite pentru capitalul economic la nivelul capitalului de risc si monitorizarea trimestriala a acestei relatii (adecvarea interna a capitalului este asigurata atat timp cat capitalul economic este mai mic sau cel mult egal cu capitalul de risc);
- bugetarea capitalului economic si a capitalului de risc pentru anul in curs, cu scopul de a asigura adecvarea capitalului pentru activitatea viitoare.